

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: **A. S.**, bytom M., *právne zastúpený JUDr. L. H., advokátom, so sídlom Š., N. Z.*, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru**, so sídlom Piesková č. 32, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-81/DI-SK-2009 zo dňa 13. augusta 2009, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15 S 27/2009-40 zo dňa 31. marca 2010, jednomyselne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15 S 27/2009-40 zo dňa 31. marca 2010 **m e n í** tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. p.: KRP-81/DI-SK-2009 zo dňa 13. augusta 2009 v spojení s rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ Okresný dopravný inšpektorát Nové Zámky č. p.: ORP-P-2/DI-B-2008 zo dňa 17.06.2009 **v časti o uložených sankciách m e n í** tak, že podľa ustanovenia § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ukladá žalobcovi **výlučnú sankciu, pokutu** vo výške 400 €.

Vo zvyšnej časti rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15 S 27/2009-40 zo dňa 31. marca 2010 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-81/DI-SK-2009 zo dňa 13.08.2009, ktorým bolo zmenené rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Nové Zámky ako prvostupňového správneho orgánu č. ORP-P-2/DI-B-2008 zo dňa 17.06.2009 s tým, že vo výrokovej časti sa žalobca uznáva vinným z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky nielen podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), ale aj v zmysle § 22 ods. 1 písm. k/ uvedeného zákona. Žalobcovi bola napadnutým rozhodnutím uložená pokuta vo výške 400,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 10 mesiacov.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že skutkový stav prezentovaný žalobcom si rozporuje, čo nepochybne vzbudzuje úvahu o možnej dôveryhodnosti jednotlivých verzií. Žalobca dobrovoľne súhlasil s odberom krvi na zistenie prítomnosti alkoholu v krvi, výsledky tejto skúšky nespochybnil a vykonávanie ďalšieho dokazovania znalcom považoval súd v tejto súvislosti za neúčelné, pretože by bolo potrebné zistiť časový rozdiel približne 3-5 minút, v ktorom došlo k požitiu alkoholu žalobcom a mať ideálne zdokumentovaný časový priebeh celej udalosti od prvotného kontaktu žalobcu s hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru (ďalej len „PZ“), čo je v rámci prípadného dokazovania spätného požitia alkoholu s presnosťou na vyššie uvedené minúty reálne nemožné.

Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/27/2009-40 zo dňa 31.03.2010 zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, doplnenie dokazovania a rozhodnutie s právnym názorom, že žalobe je potrebné vyhovieť. V dôvodoch uviedol, že stále trvá na tom, že alkoholický nápoj požil po odstavení vozidla a ukončení jazdy, pričom príslušníkmi hraničnej polície bol kontrolovaný až po ukončení jazdy nie pri pristavení vozidla, ale až keď sa vracal k vozidlu z miesta, kde požil alkohol. Uvedenú skutočnosť preukázal viacerými výpoveďami svedkov a najmenej štyria z nich vrátane spolujazdca (svedok L.) potvrdili jeho výpoveď a zároveň aj nezákonnosť postupu príslušníkov hliadky hraničnej polície. Na podporu toho navrhol vypočuť ďalšieho svedka avšak návrh na doplnenie dokazovania bol zamietnutý. Postup súdu prvého stupňa preto považuje za v rozpore s § 132 O.s.p. a § 120 O.s.p. tým, že nepripustil ďalšie návrhy na dokazovanie, čím mu odňal možnosť brániť sa pred súdom z obvinenia z priestupku. Rovnakým spôsobom porušil zákon aj žalovaný v rozhodnutí a v konaní, ktoré mu predchádzalo, konkrétne ustanovenia § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 a § 73 ods. 2 zákona o priestupkoch, ako aj § 32 ods. 1, § 34 ods. 1, 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok)

v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“). Žalovaný správny orgán, ktorý uviedol, že okrem zmeňujúceho výroku ostatné časti napadnutého prvostupňového rozhodnutia zostávajú nezmenené, porušil § 59 ods. 2 správneho poriadku, pretože podľa jeho názoru zákon takúto formu rozhodnutia nepozná. Ďalej poukázal na porušenie právnych predpisov zo strany hliadky príslušníkov hraničnej polície pri samotnej kontrole a na to, že podľa jeho názoru bolo odobratie krvi v rozpore s právnymi predpismi. Na záver uviedol, že nezákonným postupom žalovaného a súdu prvého stupňa utrpel ujmu na svojich základných právach, ktoré mu ako účastníkovi konania dáva zákon o priestupkoch, správny poriadok, O.s.p., ako aj Ústava Slovenskej republiky.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť a odvolanie žalobcu zamietnuť. K námietke žalobcu týkajúcej sa nezákonného odobratia krvi uviedol, že bolo vykonané na pracovisku na to určenom a vyšetrením bolo jednoznačne preukázané požitie alkoholu vodičom A. S., a to hodnotou 1,22 promile. K námietke týkajúcej sa zamietnutia návrhu na vypočutie ďalších svedkov uviedol, že je neopodstatnená, pretože v predmetnej veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie a na návrh žalobcu bolo vypočutých viacero svedkov. S odstupom času žalobca uvádza stále nových svedkov, čo je možné z jeho strany považovať za úmyselné priet'ahy v konaní so snahou vyhnúť sa zodpovednosti za spáchaný priestupok. Rozhodnutím odvolacieho správneho orgánu zo dňa 27.03.2008 bola už vec zrušená a vrátená prvostupňovému orgánu na nové konanie, v ktorom vykonal ďalšie dokazovanie (výsluchy svedkov, vypočutie ktorých navrhol žalobca), a postupoval v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku, keď dal účastníkovi možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia vyjadril k jeho podkladu i k spôsobu zistenia, prípadne navrhol jeho doplnenie.

Ďalej poukázal na to, že vo výpovediach žalobcu existujú rozpory a tiež výpovede svedkov (ktoré mali podľa žalobcu jednoznačne preukázať, že alkohol požil až po jazde a zaparkovaní motorového vozidla), sú rozporuplné čo sa týka času, druhu a miesta požitia alkoholu. Sám žalobca vo vlastnom vyjadrení zo dňa 28.12.2007 po spáchaní priestupku uviedol, že pred dielňou p. L. odstavil auto, zazvonil mu a vtedy k nemu pribehli policajti pohraničnej stráže a chceli ho legitimovať. V dodatku k svojmu vyjadreniu už uvádzal, že zaparkoval pred bránou nádvoria autodielne p. L., zazvonil mu, chvíľku čakal, ale nikto sa neozval. Potom prešiel na druhú stranu cesty, kde býva p. L. s matkou a nevlastným otcom, lebo si myslel, že sa asi zdržiava doma. Aj v ďalších výpovediach svedkov existujú značné rozpory, nakoľko p. P. (nevlastný otec p. L.) uviedol, že v čase okolo 19.00 hod. pozeral televízor a televízne noviny, niekto zazvonil, otvoril a pred domom stál žalobca. Svedkyňa p. L. (matka p. L.), ktorá bola v dome spolu s p. P. uviedla, že okolo 20.00 hod. zazvonil žalobca a hľadal jej syna, pričom bol už v predsieni. V správe o výsledku objasňovania je uvedený čas 20.30 hod. t.j. čas, kedy príslušníci Policajného zboru kontrolovali žalobcu.

K námietke žalobcu, že žalovaný správny orgán porušil § 59 ods. 2 správneho poriadku, nakoľko takúto formu rozhodnutia zákon nepozná uviedol, že žalobcom spomínané

ustanovenie upravuje spôsob rozhodnutia o odvolaní, pričom odvolací správny orgán je oprávnený odvolanie zamietnuť a rozhodnutie potvrdiť, rozhodnutie zmeniť alebo rozhodnutie zrušiť. Odvolací správny orgán nie je v žiadnom smere viazaný závermi prvostupňového orgánu. *Samostatne hodnotí vec zo skutkovej a právnej stránky*. Dôsledkom tohto postupu je skutočnosť, že situácia účastníka konania môže byť rozhodnutím odvolacieho správneho orgánu aj zhoršená, t.j. odvolací správny orgán môže rozhodnúť aj v neprospech odvolateľa. V prejednávanom prípade však zmena nemala žiadny vplyv na výšku uloženej sankcie, pretože pri porušení viacerých ustanovení je páchatel postihnutý za závažnejší skutok, v predmetnom prípade ide o ustanovenie § 22 ods. 1 písm. h/ zákona o priestupkoch platného a účinného v čase spáchania skutku. Žalovaný má za to, že dôkazná situácia, nachádzajúca sa v spisovom materiály a vykonané dokazovanie (správa o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, lekárske vyšetrenie, zápisnica z ústneho pojednávania, výsluchy svedkov a iné) dostatočne preukazuje skutočnosť, že žalobca sa dopustil priestupku podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. h/, k/ zákona o priestupkoch platného a účinného v čase spáchania skutku.

Záverom uviedol, že pri ústnom pojednávaní na Krajskom súde v Nitre konanom dňa 03.03.2010 bola k predmetnej veci doložená evidenčná karta žalobcu, z ktorej je zrejmé, že riadil motorové vozidlo v čase právoplatného rozhodnutia, a teda opakovane sa dopúšťal páchania priestupkov v cestnej premávke.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 250ja ods. 1, 2 O.s.p. a § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce (§ 246c O.s.p. v spojení s § 212 O.s.p. a nasl.), vo veci nariadil pojednávanie (§ 250ja ods. 2 veta druhá O.s.p.) a po tom, ako boli vypočutí žalobca, jeho právny zástupca a zástupkyňa žalovaného na pojednávaní odvolacieho súdu, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) tak, že rozsudok krajského súdu čiastočne zmenil (§ 220 O.s.p.) a vo zvyšnej časti potvrdil (§ 219 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

Z obsahu súdneho a administratívneho (priestupkového) spisu žalovaného najvyšší súd zistil, že rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nové Zámky, Okresný dopravný inšpektorát č. ORP-P-2/DI-B-2008 zo dňa 15.01.2008 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa **§ 22 ods. 1 písm. h/, k/ zákona o priestupkoch** a podľa § 22 ods. 2 uvedeného zákona mu bola uložená sankcia - pokuta vo výške 12.000,- Sk a zákaz viesť motorové vozidlá na dobu 10 mesiacov.

Rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre č. KRP – 27/DI – SK – 2008 zo dňa 27.03.2008 bolo rozhodnutie zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie z dôvodu nedostatočného zistenia skutkového stavu a vyhodnotenia dôkazov. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Nové Zámky po doplnení dokazovania vydalo dňa 17.06.2009 rozhodnutie č. ORP-P-2/DI-B-2008, ktorým bol žalobca opätovne uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky **podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona o priestupkoch**, a podľa § 22 ods. 2 uvedeného zákona mu bola uložená sankcia - pokuta vo výške 400,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 10 mesiacov. Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. KRP-81/DI-SK-2009 zo dňa 13.08.2009 zmenil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa vo výrokovej časti tak, že žalobca bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky **podľa § 22 ods. 1 písm. h/, k/ zákona o priestupkoch** s tým, že v ostatných častiach zostáva rozhodnutie nezmenené.

Rozhodnutia správnych orgánov boli vydané na tom skutkovom základe, že žalobca ako vodič bol počas kontroly požiadaný, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu, ktorú odmietol a žiadal o odber krvi. Na základe tohto vyšetrenia bola u neho zistená prítomnosť alkoholu v krvi s výsledkom 1,22 promile. Žalobca teda porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a/, b/ a § 4 ods. 3 písm. b/ zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v platnom znení (ďalej len „zákon č. 315/1996 Z.z.“), dopustil sa priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. h/, k/ zákona o priestupkoch, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 400,- € a súčasný zákaz viesť motorové vozidlá po dobu 10 mesiacov.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 315/1996 Z.z., účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone. Účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon alebo osobitný predpis.

Priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sú definované v ustanovení § 22 zákona o priestupkoch. *Priestupku sa dopustí ten, kto*

- *vedie vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo, ktorý si privodil pozitívom alkoholického nápoja alebo užitím inej návykovej látky (§ 22 ods. 1 písm. h/ zákona o priestupkoch v znení ku dňu 31.12.2007)*
- *iným konaním, než ako je uvedené v písmenách a/ až h/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (odkaz na zákon č. 315/1996 Z.z.), (§ 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch v znení ku dňu 31.12.2007).*

Podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch (v znení účinnom ku dňu 31.12.2007), **za priestupok podľa odseku 1 písm. k) možno uložiť pokutu do 2 000 Sk**, za priestupok podľa odseku 1 písm. c) a d) možno uložiť pokutu do 5 000 Sk a zákaz činnosti do 6 mesiacov, za priestupok podľa odseku 1 písm. a), b) a l) možno uložiť pokutu do 7 000 Sk a zákaz činnosti do jedného roka, za priestupok podľa odseku 1 písm. j) možno uložiť pokutu do 10 000 Sk, za priestupok podľa odseku 1 písm. g) a i) možno uložiť pokutu do 10 000 Sk a zákaz činnosti do jedného roka, **za priestupok podľa odseku 1 písm. e), f) a h) možno uložiť pokutu do 15 000 Sk a zákaz činnosti do dvoch rokov.**

Podľa § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch, pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a/, b/ zákona č. 315/1996 Z.z. **vodič je povinný**

a) *použiť na jazdu len také vozidlo, ktoré vrátane nákladu splňa ustanovené podmienky,*

b) *mať pri sebe doklady na vedenie a premávku vozidla predpísané týmto zákonom alebo osobitnými predpismi.*

Podľa ods. 3 písm. b/ tohto zákonného ustanovenia, **vodič nesmie viesť vozidlo bezprostredne po požití alkoholického nápoja alebo po užití inej návykovej látky, alebo v čase, keď by ešte mohol byť pod ich vplyvom.**

Podstatnou námietkou žalobcu v odvolaní bolo nesprávne vyhodnotenie dokazovania a nesprávne právne posúdenie veci, preto najvyšší súd preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, konanie mu predchádzajúce a napadnuté rozhodnutie žalovaného najmä z pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Zákon o priestupkoch v ustanovení § 51 zakotvuje, že „ak nie je v tomto alebo inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní“ (s odkazom na zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok). To znamená, že správne orgány musia v konaní a pri rozhodovaní dodržiavať najmä základné zásady správneho konania (§ 3), ustanovenie týkajúce sa zisťovania podkladov pre rozhodnutie (§ 32 a nasl.), ako aj ustanovenia zakotvujúce finálne štádium správneho konania, t.j. vydanie rozhodnutia (§ 46 a nasl.).

Ďalšou základnou zásadou správneho konania je zásada materiálnej pravdy, z obsahu ktorej vyplýva, že *správny orgán* (a platí to aj pre odvolací správny orgán) *je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležité objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci*. Pri hodnotení dôkazov ide o myšlienkovú činnosť správneho orgánu, v rámci ktorej je vykonaným dôkazom prisudzovaná *hodnota závažnosti* (dôležitosti), pri ktorej správny orgán určuje, aký význam majú jednotlivé dôkazy pre rozhodnutie a či o tieto môže oprieť svoje zistenia ohľadne skutku, ďalej *hodnota zákonnosti*, pri ktorej posudzuje, či dôkazy boli získané a vykonané spôsobom zodpovedajúcim zákonu alebo či z tohto hľadiska možno vyčítať aj určité chyby, t.j. či ide o dôkazy zabezpečené v súlade so zákonom alebo o dôkazy nezákonné a napokon *hodnota ich pravdivosti*. Hodnotením dôkazov z hľadiska ich pravdivosti dochádza správny orgán k záveru, ktoré skutočnosti na základe dôkazov pre rozhodnutie významných a zákonných možno považovať za pravdivé, a ktoré pravdivé nie sú.

Keďže v správnom súdnictve súd preskúmava výlučne zákonnosť právoplatného rozhodnutia, pre vyvodenie zodpovednosti za priestupok je nevyhnutné, aby bolo dostatočne preukázané, že priestupca svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty priestupku. Na utvorenie poznatkov správneho orgánu o skutočnostiach dôležitých pre rozhodnutie slúži *procesný postup - dokazovanie, ktorý má fázu obstarania dôkazu, vykonania dôkazu a hodnotenia dôkazu*.

Najvyšší súd sa stotožnil s názorom vysloveným v rozsudku krajského súdu v tom, že jednotlivé vyjadrenia žalobcu a vypočutých svedkov sú rozporné a vzbudzujú pochybnosť o udalostiach opísaných v napadnutom rozhodnutí. Výpovede sa líšia predovšetkým v tvrdeniach o tom, ako dlho bol žalobca mimo motorového vozidla pred tým než bol zastavený hliadkou hraničnej polície a komu zazvonil (vyjadrenie zo dňa 28.12.2007), v dodatku k vlastnému vyjadreniu (zo dňa 11.01.2008), a odvolanie (zo dňa 26.06.2009) proti rozhodnutiu o priestupku č. ORP-P-2/DI-B-2008.

Konaním o priestupkoch (hodnotením dôkazov a dokazovaním) sa zaoberajú viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok sp.zn. 8 Sžo 57/2008, sp.zn. 2Sž-o-KS 126/2006 a tiež napr. R 61/2001, R 33/2004, rozsudok NS SR sp.zn. 3Sžo/256/2010 publikovaný v časopise *Zo súdnej praxe* pod č. 21/2011, sp.zn. 3Sžf 78/2008), zo strany ktorých bolo opakovane judikované, že v prípade správneho trestania súd sleduje, či správny orgán uloženie sankcie v určitej výške náležite odôvodnil a či prihliadol na okolnosti viazané na subjekt, samotný skutok a jeho následok. V rámci voľnej úvahy má správny orgán zvažovať závažnosť porušenia predpisov vo vzťahu ku každému zisteniu, na jeho následky, dobu protiprávnosti a to, aby uložená sankcia spĺňala nielen požiadavku represie, ale aj preventívny účel s prognózou budúceho správania sa dotknutej osoby.

Najvyšší súd vyhodnotil rozsah a dôvody podaného odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Nitre po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, ktorého súčasťou je pripojený administratívny a priestupkový spis a dospel k záveru, že krajský súd rozhodol vecne správne o skutku uvedenom v preskúmaných rozhodnutiach správnych orgánov aj o tom, že žalobca bol uznaný vinným, ale je potrebné zmeniť rozhodnutie žalovaného č.p.: KRP-81/DI-SK-2009 zo dňa 13. augusta 2009 v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, Okresného riaditeľstva PZ Okresný dopravný inšpektorát Nové Zámky č.p.: ORP-P-2/DI-B-2008 zo dňa 17.06.2009 v časti výroku o uložených sankciách.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd o sankcionovaní za akékoľvek trestné obvinenie (za ktoré sa považuje aj sankcionovanie v ktorejkoľvek oblasti verejného práva), má súd konať v plnej jurisdikcii.

S poukazom na ustanovenie § 250j ods. 5 O.s.p., ak súd na základe vykonaného dokazovania (na podklade administratívneho a súdneho spisu) dospel k záveru, že o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak ako rozhodol správny orgán, môže rozhodnúť o uložení sankcie sám. Uvedené ustanovenie zákona sa vzťahuje aj na odvolacie konanie (§ 246c, § 211 ods. 2 O.s.p.).

Ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vec vráti žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Inak o odvolaní rozhodne spôsobom podľa § 219 až 221 tohto zákona (§ 250ja ods. 3 O.s.p.).

V danom prípade odvolací súd považoval skutkový stav za dostatočne zistený pre záver, že v časti uplatneného základu (kvalifikácie skutku) krajský súd žalobu čiastočne dôvodne zamietol, pretože žalobca porušil právne povinnosti a dopustil sa priestupku tak, ako bol špecifikovaný v napadnutých rozhodnutiach t.j. žalobca nemal pri sebe počas kontroly vodičský preukaz a na jazdu použil vozidlo, ktoré nemalo platnú emisnú kontrolu. Podľa názoru odvolacieho senátu nebolo žalobcovi dostatočne preukázané, že vozidlo dňa 27.12.2007 viedol pod vplyvom alkoholu. Viacerí svedkovia, ako aj žalobca samotný uviedli, že požil alkohol až po odstavení motorového vozidla, v čase, keď čakal na opravára. Prihliadnuc na uvedené za vecne nesprávny a nezákonný považoval odvolací súd výrok o uloženej sankcii (ktorej cieľom je zjednať nápravu, aby splňala nielen požiadavku represie, ale aj preventívny účel) v napadnutých rozhodnutiach žalovaného a prvostupňového orgánu, čo v rámci plnej jurisdikcie napravil sám (vlastným rozhodnutím), zmenou výroku rozhodnutia správneho orgánu v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení z dôvodu, že nebola preukázaná vyššia miera negatívnych dôsledkov konania žalobcu (závažnosť, dĺžka konania a následky), než ktorá vyplývala z rozhodnutí správnych orgánov. V tomto *prípade dôvodom na zmenu napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom pri uložení sankcie, bez*

uloženia zákazu činnosti riadiť motorové vozidlo, boli aj *individuálne skutkové okolnosti prípadu* (kontrola príslušníkmi hraničnej polície, doplnenie dokazovania vykonané odvolacím súdom).

Odvolací súd na námietku žalobcu týkajúcu sa ustanovenia § 59 ods. 2 správneho poriadku neprihliadol, pretože v danej veci potreba zmeny prvostupňového správneho rozhodnutia v odvolacom konaní vyvstala z pochybenia prvostupňového orgánu, ktorý vo výroku svojho rozhodnutia neuviedol v správnom konaní, dôkazmi dostatočne preukázanú skutočnosť, že žalobca sa svojím konaním dopustil priestupku podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. h/, k/ zákona o priestupkoch. Je však pravdou, že druhostupňový správny orgán nesprávne vo výroku, v poslednom odseku svojho rozhodnutia uviedol: „V ostatných častiach zostáva predmetné rozhodnutie nezmenené“, keď podľa názoru senátu odvolacieho súdu mal v súlade s § 59 ods. 2 správneho poriadku zvyšnú časť prvostupňového rozhodnutia „potvrdiť a odvolanie zamietnuť“.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Súd uvedené pochybenie v rozhodnutí žalovaného považuje za vadu, ktorá nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, keďže skutočnosť, že žalobca porušil zákon, bola v konaní preukázaná.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s ustanovením § 220 O.s.p. zmenil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15S 27/2009-40 zo dňa 31.03.2010 tak, že zmenil rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 17.06.2009 v časti výrokov o uložených sankciách tak, že uložil žalobcovi výlučne len sankciu – pokutu vo výške 400 €. Sankcia zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu desať mesiacov žalobcovi uložená odvolacím súdom nebola, keďže zistený skutkový stav veci vyhodnotil tak, že uveril tvrdeniam žalobcu, že k zastaveniu žalobcu a jeho kontrole policajnou hliadkou prišlo až potom, keď žalobca vozidlo odparkoval a navštívil otca opravára vozidiel.

O trovách konania súd rozhodol tak, že ich náhradu žalobcovi v konaní nepriznal (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p.), keďže jeho úspech vo veci bol len čiastočný a to v menšej časti, keď v prospech žalobcu bolo rozhodnuté len v tej časti, ktorá sa týkala uloženia výlučnej sankcie – pokuty 400 € a iná sankcia žalobcovi po zmene rozhodnutí uložená nebola.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 07. júla 2011

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD. v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková